

Vejledning i forbindelse med slettelse af medlemskab af arbejdsløshedskasse

---

FOB nr. 88.43

Betaling af kontingent for et medlem af en arbejdsløshedskasse var i nogen tid sket ved, at arbejdsløsheds-kassen havde trukket dette i de løbende dagpengeudbetalinger. I en måned blev der ikke udbetalt dagpenge til medlemmet. Kontingent blev derfor ikke trukket. På grund af den herefter opståede restance pr. 1. januar blev medlemmet slettet som medlem af arbejdsløsheds-kassen. Fundet, at medlemmet burde have været vejledt om, at særskilt betaling af kontingent i den særlige situation var nødvendig for at undgå slettelse af medlemskabet.

Henstillet til Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen at undergive sagen en fornyet overvejelse.

(J. nr. 1988-830-022).

Advokat A klagede for B over en afgørelse fra Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen om at slette B som medlem af Tjenernes, Musikernes og Artisternes Arbejdsløshedskasse pr. 31. oktober 1986 på grund af kontingentrestance.

Det fremgik af sagen, at kontingent ifølge arbejdsløsheds-kassens vedtægter opkræves månedsvis forud med forfaldsdag den 5. i måneden. For B blev hans kontingent for december 1985 og de følgende måneder trukket i dagpengeudbetalinger, sidst blev kontingent for oktober 1986 trukket i en dagpengeudbetaling den 17. oktober 1986.

På grund af antallet af arbejdstimer i november 1986 var B ikke berettiget til dagpenge for denne måned, hvorfor der ikke på sædvanlig vis blev trukket kontingent for november 1986.

Den 9. december 1986 sendte arbejdsløsheds-kassen en (standard)rykkerskrivelse til B med meddelelse om, at der ville ske slettelse af hans medlemskab, såfremt restancen ikke blev betalt senest den 31. december 1986. B mente ikke at have modtaget denne rykkerskrivelse. Afsendelsen fremgik af en edb-udskrift, og den var sket med almindeligt brev.

På grund af et problem med oplysninger om sygedage på dagpengekortene for december 1986 fik B ikke udbetalt dagpenge for december 1986 og blev den 15. januar idømt en 40 timers effektiv karantæne af kassen.

I skrivelse af 13. januar 1987 meddelte kassen B, at han var slettet som medlem pr. 31. oktober 1986 på grund af kontingentrestance.

B klagede til arbejdsløsheds-kassen over afgørelsen. B henviste til, at han havde en ordning med kassen om, at kontingent skulle trækkes i dagpenge-udbetalinger. B oplyste, at kassen i forbindelse med en telefonsamtale den 16. januar 1987 havde tilkendegivet, at slettelsen var en fejl.

Kassen fremsendte med skrivelse af 17. februar 1987 klagen til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, idet kassen anførte:

» ...

Medl. har sidst betalt kontingent for oktober måned 1986, hvilket er trukket fra hans dagpenge den 17.10.86. I november 1986 har medlemmet så mange arbejdstimer, at der ikke bliver nogen dagpengeudbetaling og derfor heller ikke noget kontingenttræk.

Den 9. december 1986 bliver der sendt en rykker til medlemmet med besked om at der skal være betalt kontingent senest den 31. december 1986, da det ellers ville medføre sletning.

Da der ingen indbetaling af kontingent finder sted, bliver han slettet den 7.1.1987 og får besked i brev af 13.1.87.

Der var ingen dagpengeudbetaling i december p.g.a. et problem med en sygeperiode, der ikke var påført dagpengekortet.

Det er korrekt, at Centerkontoret (den lokale afdeling af Dansk Musiker Forbund, jf. ovenfor; min bemærkning) henvendte sig her i januar måned, men det er IKKE korrekt, at der blev meddelt, at sletningen var en fejl. Ved telefonsamtalen blev der aftalt, at Centerkontoret skulle sende materiale til os, som viste, at der var fejl fra A-kassens side, hvorefter vi ville vurdere sagen.

Dagpengesagen er blevet afsluttet den 15.1.1987. Dagpengesager bliver afsluttet, selv om medlemmet i mellemtiden er blevet slettet.

Arbejdsløsheds-kassen må derfor ud fra ovenstående fastholde den tidligere truffne afgørelse om, at medlemmet er slettet p.g.a. kontingentrestance pr. 31.10.86.«

Direktoratet tiltrådte i en skrivelse til B kassens afgørelse om slettelse, idet »direktoratet efter det i sagen oplyste (fandt), at betingelserne i arbejdsløs-

hedsforsikringslovens § 78 vedrørende slettelse på grund af kontingentrestance er opfyldt«.

B klagede til Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen over direktoratets afgørelse, idet han henviste til kassens tilsagn under telefonsamtalen den 16. januar 1987 om, at sagen om slettelse var i orden. B henviste endvidere til, at han på tidspunktet for afgørelsen om slettelse havde ca. 4.000 kr. til gode hos arbejdsløsheds-kassen.

Efter at Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen i en udtalelse til ankenævnet havde fastholdt sin afgørelse, tiltrådte nævnet direktoratets afgørelse og begrundelse. I afgørelsen henviste ankenævnet til, at spørgsmålet om et eventuelt ansvar hos »andre implicerede« måtte henhøre under domstolene.

I klagen til mig henviste advokat A til, at B gennem den lokale afdeling af forbundet havde fået indtryk af, at spørgsmålet om kontingentrestance ville blive ordnet på sædvanlig vis via træk i dagpengeudbetalingen, og at B - som han også ved tidligere lejligheder havde fået besked om - kunne bortse fra rykkerne. B mente ved udgangen af december 1986 at have haft et tilgodehavende hos arbejdsløsheds-kassen på ca. 4.000 kr. Slettelsen som på grund af arbejdskravet ved ny optagelse havde vidtgående konsekvenser for B - virkede åbenbart urimelig. A fandt, at betingelsen for slettelse i arbejdsløshedsforsikringslovens § 87, stk. 3, ikke var opfyldt, idet rykkerskrivelsens afsendelse fra arbejdsløsheds-kassen og modtagelse hos B ikke var dokumenteret.

Jeg anmodede ankenævnet og Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen om udtalelser, idet jeg anførte:

» ...

Jeg anmoder om, at udtalelserne kommer ind på betydningen af det af advokat (A) anførte om, at betingelsen i arbejdsløshedsforsikringslovens § 78, stk. 3, ikke er opfyldt, da der ikke foreligger bevis for afsendelse af rykkerskrivelse af 9. december 1986. Jeg henviser i den forbindelse til ankenævnets afgørelse, som er offentliggjort i DFA-Meddelelse nr. 37/87 (ankenævnets j.nr. B 540-86).

... «

I en udtalelse til mig anførte direktoratet:

»Man skal hertil anføre, at afgørelsen er i overensstemmelse med direktoratets praksis, hvorefter man hidtil har anset arbejdsløsheds-kassernes EDB-udskrift, der oplyser, at rykkerskrivelsen er afsendt til medlemmet på en nærmere angivet dato, for tilstrækkelig dokumentation. Det har efter praksis påhvilet medlemmet at sandsynliggøre, at han ikke har modtaget rykkerskrivelsen.

Direktoratet vil på den givne anledning på ny overveje, hvorvidt rykkerskrivelse i fremtiden bør sendes anbefalet af kasserne. En sådan ordning har tidligere mødt modstand fra kasseside. Det er derfra blevet anført, at krav om anbefalede skrivelser vil fordyre og besværliggøre kassernes administration.

Hertil skal bemærkes, at udgiften vil kunne pålægges medlemmerne, idet standardvedtægten ved sidste ændring, jf. direktoratets bekendtgørelse nr. 545 af 22. august 1986 fik en bestemmelse vedrørende restancegebyr, jf. vedtægtens § 13, stk. 2, der har følgende ordlyd:

»Hvis kontingentet indbetales for sent, kan der opkræves et restancegebyr efter hovedbestyrelsens nærmere bestemmelse. Gebyret skal være ens for alle kassens medlemmer. Medlemmerne skal have besked om gebyrets størrelse samtidig med meddelelsen om kontingentets størrelse.«

En procedure med anbefalede rykkerskrivelser ville efter direktoratets opfattelse kunne medføre betydelig større retssikkerhed for medlemmerne og bevirke, at tvivlsspørgsmål om, hvorvidt skrivelserne er afsendt eller kommet frem, undgås.

I betragtning af det meget alvorlige indgreb, som en slettelse af arbejdsløshedskassen kan bevirke, ville direktoratet ikke finde det urimeligt, at der kræves bevis for, at rykkerskrivelsen er afsendt/modtaget, hvilket mest hensigtsmæssigt kunne ske ved anbefalet forsendelse.«

I en udtalelse til mig henviste Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen til sin afgørelse og tilføjede:

»Det bemærkes, at nævnet har tilsluttet sig direktoratets praksis, hvorefter man anser arbejdsløshedskassernes edb-udskrift, der oplyser, at rykkerskrivelse er afsendt til medlemmet på en nærmere angiven dato, for tilstrækkelig dokumentation for, at betingelserne i arbejdsløshedsforsikringslovens § 78, stk. 3, er opfyldt.

Ankenævnets afgørelse i B 540-86, der er offentliggjort i DfA-meddelelse nr. 37/87, er udtryk for, at nævnet ikke anså en *håndskrevet* rykkerliste for fuldt tilstrækkelig dokumentation for, at medlemmet faktisk havde fået sendt fornøden rykkerskrivelse.«

Jeg udtalte følgende i en skrivelse til advokat A:

»Bestemmelsen i arbejdsløshedsforsikringslovens § 78 har følgende indhold:

»Et medlem skal betale medlemsbidrag efter § 76 til de af kassen fastsatte tidspunkter. Medlemsbidraget skal vedrøre en nærmere angiven periode.

Stk. 2. Et medlem, der undlader at betale medlemsbidrag rettidigt, slettes som medlem af kassen med virkning fra det tidspunkt, indtil hvilket medlemmet har

betalt bidrag. Slettelse kan dog kun finde sted, hvis medlemmet ikke har betalt det skyldige medlemsbidrag senest 3 uger efter, at medlemmet skriftligt er blevet underrettet om kontingentrestancen.

Stk. 3. Skrivelsen efter stk. 2, 2. pkt., skal afsendes senest den 10. i hver måned til de medlemmer, der ved den forudgående måneds slutning ikke har betalt medlemsbidrag for de seneste 4 uger. Skrivelsen skal udtrykkeligt angive, at medlemmet vil blive slettet, hvis det skyldige medlemsbidrag ikke bliver betalt.

...

Stk. 5. Kassen kan forlænge fristen efter stk. 2 og ophæve en slettelse for et medlem, som under ledighed eller under sygdom eller uarbejdsdygtighed ikke har ret til dagpenge eller løn, samt for et medlem, som er frihedsberøvet.«

Efter det i sagen oplyste om arbejdsløsheds-kassens rykkerskrivelse af 9. december 1986 har jeg ikke fundet grundlag for at kritisere, at ankenævnet har anset de formelle betingelser i § 78 for slettelse for opfyldt.

Jeg har noteret mig, at Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen nu vil overveje at indføre en ordning, hvorefter rykkerskrivelser efter § 78 skal sendes anbefalet, og har anmodet direktoratet om underretning om, hvad der videre sker med hensyn til dette spørgsmål.

Som det fremgår af rykkerskrivelsen, havde betaling af kontingentrestancen for november 1986 senest den 31. december 1986 kunnet afværge slettelsen, jf. også arbejdsløshedsforsikringslovens § 78, stk. 2.

På baggrund af oplysningerne om den ordning, som (B) havde med kassen, hvorefter kontingent blev trukket i dagpengeudbetalinger, må jeg lægge til grund, at kontingentrestancen, såfremt der var blevet udbetalt dagpenge i december 1986, ville være blevet trukket i denne udbetaling, og at slettelse dermed ville være undgået.

Årsagen til den manglende dagpengeudbetaling i december var sagen om urigtige oplysninger på dagpengekortene for december og karantæne.

Afgørelserne i to sager ved Østre Landsret inden for arbejdsløshedsforsikringslovgivningen synes at bygge på en forudsætning om, at der består en særlig vejledningspligt i tilfælde, hvor der kan være en fare for, at en anden af lovens betingelser for dagpengeberettigelse svigter på grund af en vildfarelse hos medlemmet, forårsaget af at et spørgsmål er genstand for behandling i kassen/anke.

Jeg har i en anden sag, som jeg oversendte til Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen til behandling, peget på disse to landsretsafgørelser. Anke-

nævnet ændrede i den pågældende sag Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens afgørelse - som i øvrigt ligesom i (B's) sag vedrørte et spørgsmål om slettelse på grund af kontingentrestance.

Efter min opfattelse kan der - navnlig på baggrund af den tidligere anvendte fremgangsmåde, hvorefter (B's) kontingent (ofte efter forfaldsdag) blev betalt via træk i dagpengeudbetalingen, og (B's) oplysning om, at han tidligere havde fået besked om at bortse fra eventuelle rykkerskrivelser - stilles spørgsmål ved, om ikke kassen i forbindelse med, at der samtidig med spørgsmålet om kontingentrestance verserede en sag om dagpengeudbetalingen for december 1986 resulterende i en afgørelse om karantæne, burde have vejledt (B) om, at en særskilt betaling af kontingent i dette tilfælde var nødvendig for at undgå slettelse. Jeg bemærker i den forbindelse, at afgørelsen om slettelse havde meget vidtgående konsekvenser for (B).

Jeg har fundet at burde henstille til ankenævnet at undergive sagen en fornyet overvejelse under hensyn til det, jeg har anført.

... «

Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen tog sagen op til fornyet overvejelse og traf følgende afgørelse i en skrivelse til B:

» ...

Efter sagens genoptagelse har nævnet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, der blandt andet har bemærket, at det var kontingentrestance for *november* måned 1986, der førte til slettelsen, og at årsagen til, at (B) ikke var dagpengeberettiget i denne måned, og der derfor ikke kunne foretages kontingenttræk i en dagpengeudbetaling, var, at (B) havde for mange arbejdstimer.

Ved den fornyede mødebehandling i ankenævnet har nævnet lagt vægt på det af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen anførte.

Ankenævnet finder, at det forhold, at kassen i den omhandlede situation ikke udtrykkeligt vejledte (B) om, at han skulle betale restancen for november måned for at undgå slettelse af kassen ikke kan bevirke, at der kan bortses fra, at medlemmet er slettet i overensstemmelse med den sædvanlige rykkerprocedure.

Nævnet fastholder derfor sin afgørelse.

... «

Jeg skrev herefter således til Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen:

» ...

I skrivelse af ... henstillede jeg til ankenævnet at genoptage (B's) sag. Jeg henviste til det, jeg havde anført i skrivelse af samme dato til advokat (A) og udtalte bl.a.:

»...

Efter min opfattelse kan der - navnlig på baggrund af den tidligere anvendte fremgangsmåde, hvorefter (B's) kontingent (ofte efter forfaldsdag) blev betalt via træk i dagpengeudbetalinger, og (B's) oplysning om, at han tidligere havde fået besked om at bortse fra eventuelle rykkerskrivelser - stilles spørgsmål ved, om ikke kassen i forbindelse med, at der samtidig med spørgsmålet om kontingentrestance verserede en sag om dagpengeudbetalingen for december 1986 resulterende i en afgørelse om karantæne, burde have vejledt (B) om, at en særskilt betaling af kontingent i dette tilfælde var nødvendig for at undgå slettelse. Jeg bemærker i den forbindelse, at afgørelsen om slettelse havde meget vidtgående konsekvenser for (B).«

I skrivelser af... til advokat (A) havde jeg endvidere anført:

» ...

Som det fremgår af rykkerskrivelsen (af 9. december 1986; tilføjet her), havde betaling af kontingentrestancen for november 1986 *senest den 31. december 1986* kunnet afværge slettelsen, jf. også arbejdsløshedsforsikringslovens § 78, stk. 2.

På baggrund af oplysningerne om den ordning, som (B) havde med kassen, hvorefter kontingent blev trukket i dagpengeudbetalinger, må jeg lægge til grund, at kontingentrestancen, såfremt der var blevet udbetalt dagpenge *i december 1986*, ville være blevet trukket i *denne udbetaling*, og at slettelse dermed ville være undgået.

Årsagen til den manglende dagpengeudbetaling i december var sagen om urigtige oplysninger på dagpengekortene for december og karantæne ... « (fremhævet her).

Det fremgår af ankenævnets skrivelse af 15. december 1988, at nævnet ved sin fornyede afgørelse har lagt vægt på det af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen anførte om, at kontingentrestancen vedrørte *november* 1986, og om årsagen til den manglende dagpengeudbetaling i *november* måned 1986.

Som det fremgår af min skrivelse... til advokat (A), har jeg været opmærksom på dette forhold, som imidlertid intet ændrer i baggrunden for min henstilling, jf. det ovenfor citerede fra skrivelserne til advokat (A).

På baggrund af det anførte finder jeg at burde henstille til ankenævnet endnu en gang at optage sagen til fornyet overvejelse.

...«

Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen genoptog på ny sagen og meddelte herefter B følgende afgørelse:

»...

Efter at ankenævnet ved afgørelse ... havde fastholdt sin tidligere afgørelse... i ovennævnte sag vedrørende slettelse på grund af kontingentrestance, har Folketingets Ombudsmand ved brev af... henstillet til nævnet endnu engang at optage sagen til fornyet overvejelse.

Ombudsmanden har herved anført, at det fremgår af ankenævnets skrivelse af ..., at nævnet ved sin fornyede afgørelse har lagt vægt på det af Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen anførte om, at kontingentrestancen vedrørte november 1986, og om årsagen til den manglende dagpengeudbetaling i november 1986.

Ombudsmanden har imidlertid været opmærksom på dette forhold, som imidlertid intet ændrer i baggrunden for hans tidligere henstilling.

Sagen har herefter påny været behandlet på ankenævnets møde..., hvor nævnet har truffet følgende

Afgørelse

Under hensyn til at (B) ikke blev vejledt om, at en særskilt betaling af kontingent i den pågældende situation var nødvendig senest i december måned 1986 for at undgå slettelse som medlem, finder nævnet efter omstændighederne, at slettelsen som medlem kan ophæves.

Ankenævnet ændrer således sin afgørelse meddelt ... og anmoder Tjenernes, Musikernes og Artisternes Arbejdsløshedskasse om at tilbageføre (B's) medlemskab af kassen.«

Jeg meddelte Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen, at jeg havde taget det oplyste til efterretning.